

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quām Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquām utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 7. De zelo animarum in catechizando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

§. 7.

De zelo animarum in catechizando.

301 **N**omine *catechizationis* intelligitur *instructio & informatio rudium in Fide, & principiis vitæ Christianæ.* Quæ *instructio* quo magis est necessaria ad salutem, eò libenterius & ferventius, & accuratius peragitur à zelosis operariis; ita ut eam præferant concionibus. Sane Concilium Tridentinum sess. 24. de Reform. c. 4. Episcopis Catechesin tanquam rem valdè necessariam, etiam per censuras Ecclesiasticas urgendam commendat, dicens: *Episcopi, saltem Dominicis & aliis festis diebus pueros in singulis Parochiis Fidei Rudimenta, & obedientiam erga Deum, & parentes, diligenter ab iis, ad quos spectabit, doceri curabunt, & si opus sit, etiam per censuras Ecclesiasticas compellent.* Quæ etiam causa fuit, cur idem Sacro-Sanctum Concilium mandaverit conscribi catechismum (quem vulgo *Catechismum Romanum* vocamus) eumq; Pius V. Papa in lucem edi jusserrit; Sicut decretum fuit in eadem sess. c. 7. his verbis: *Ut fidelis populus ad suscipienda Sacra-menta majori cum reverentiâ atq; animi devo-tione accedat, præcipit Sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum, cum hæc per seipso erunt administranda, prius illorum vim & usum profusciplientum captu explicit, sed etiam id à singulis Parochiis piè prudenterq; etiam lingua vernacula, si opus sit, & commode fieri poterit, servari*

servari studeant, iuxta formam à Sancta Synodo
in Catechesi singulis Sacramentis præscribendam;
quam Episcopi in vulgarem linguam fideliter
verti, acj à Parochiis omnibus populo exponi cu-
rabunt. &c.

Concilium Tridentinum præcesserunt plu-
res SS. Patres & Ecclesie Doctores, qui Cate-
cheses, libros, & Homiliae pro instructione ru-
dium conscripsérunt. Sic D. Augustinus qua-
tuor libros in Symbolum Apostolorum reliquit,
qui nihil aliud quām breves sermones ad cate-
chumenos, pueros, & rudes adultos continent.
Alium verò scripsit de Catechizandis rudibus,
& rursus alium de Fide & Symbolo. S. Ambrosii
quinq; libri de Sacramentis, in quibus etiam
orationem Dominicam e. 4. explicat, quid aliud
funt, quām catecheses & instructiones rudium?
S. Chrysostomus homiliam scripsit de Oratione
Dominicā, duas in Symbolum Apostolorum;
ac alias duas ad Neophytos & baptizandos. S.
Cyrillus Hierosolymitanus Episcopus plures
catecheses in suā Mystagogia complectitur; &
S. Gregorius Nyssenus in Oratione illā, quā
vocatur magna & catechetica.

302. Neq; solum calamo, sed etiam opere &
facto strenuos & zelosos Catechistas se exhibue-
runt Sancti viri. Primus & Antesignanus fu-
it Sanctus Sanctorum Christus Dei Filius, qui
non solum parvulos jussit venire ad se Matth. 19.
& Marc. 10. sed adultos quoq; instruxit ac do-
cuit orare. Matth. 6. Explicavit illis Decalogi
præcepta. Matth. 5. Exposuit Artieulos Fidei

circa

circa Deum Trinum & unum, resurrectionem
 a mortuis, diem Judicij, remunerationem Bo-
 norum &c. Unde Sancti Evangelistæ de eo re-
 ferunt, quod vidit turbam multam, & misertus
 est eis; & exceptit eos; quia erant sicut oves
 non habentes pastorem; & caput eos docere mul-
 ta, & loquebatur de Regno Dei. Et iter facie-
 bat per civitates, & castella seu vicos, prædicens
 Regnum Dei; ut inquit S. Lucas c. 8. In quem
 locum Theophylactus: Ille, qui de caro descen-
 dit, ut exemplum & formam vita nobis daret,
 operibus nos docuit in charitatis officiis non ne-
 gligentes, nec remissos, sed valde diligentes esse;
 neq; tantum incivitatibus catechizabat, & ver-
 bum Dei prædicabat, sed multò magis in castellis;
 nè magnas civitates quaramus, sed viles & con-
 temptas villas adeamus, ad docendas animas,
 & trahendas ad Deum, Christum cum aliis
 Apostolis fecutus fuit S. Paulus, qui de suâ ca-
 techesi ait I. Corinth. 3. Lac vobis potum dedi,
 non escam; nondum enim poteratis. Et Hebr.
 5. Facti estis, quibus lacte opus sit, non solido ci-
 bo; & indigetis, ut doceamini, quæ sint elemen-
 ta exordii sermonum Dei. Item I. Thessal. 2.
 de se & aliis Apostolis ait: facti sumus veluti
 parvuli in medio vestrum, tanquam si nutrix
 soveat filios suos. Apostolis successerunt alii
 viri Apostolici, imprimis autem S. Augustinus
 qui sermones illos catecheticos in Symbolum
 Apostolorum habuit & dixit ad Catechu-
 nos pueros, & adultos. S. Hieronymus epist.
 ad Latam ait: Magistrum me & nutricem spon-
 deo;

deo; gestabo humeris, balbutientia senex verba
formabo &c. Eusebius lib. 5. Histor. c. 10. &
lib. 6. c. 10. scribit, SS. Clementem Alexandri-
num, Pantenum, & Heraclam, initio in Scho-
lis suis aliud non habuisse quam lectiones cate-
cheticas, quibus catechumeni & rudes instru-
ebantur. S. Norbertus quondam Sanctensis
Canonicus, postea Ordinis candidi Præmon-
stratensis Institutior, & Magdeburgensem Archiepiscopus, cum tantus esset concionator, ut
D. Bernardus eum *fistulam auream Divini ver- bi* nominaret, neglectis urbibus elegit potius
catechizare in vicis & pagis; uti de eo refert
Gedeon Forster Archidecanus, & Consistorii
Ratisbonensis Consiliarius in sua epist. Parænet.
¶ 5. De S. Cutberto Lindisfarnensi Episcopo
legitur in ejus vitâ, quod frequenter ad villas
montanas, & loca solitaria, quo non veniebant
alii concionatores, cursitaverit, ibidemq; mul-
tis diebus catechizando perseveraverit. S. Ca-
rolus Borromæus, Cardinalis & Archiepisco-
pus Mediolanensis, & gravissimorum negotio-
rum perpetuâ mole gravatus, sæpè alpes nivi-
bus tectas & ferè inaccessas reptando supera-
bat, non sine cruentis vestigiis, ut ibidem ha-
bitantes feros & rudes homines catechiza-
ret; uti habetur in vita illius lib. 6. c. 4. & 5. De-
niq; ut alios innumeros taceam, Joannes Ger-
son Pharisiensis Academiæ Cancellarius, sui
temporis facile Doctissimus, in catechizandis
pueris & rudibus fuit assiduus & indefessus;
scripsitq; peculiarem tractatum *de rudibus &*
pueris

pueris ad Christum trahendis. Ubi inter cœtra ait: Adeò jam indignum videtur apud mul-
tos, si quis ex Theologis, aut famosus in literis,
vel Ecclesiastica dignitate prædictus ad hoc se o-
pus inclinaverit, præsertim circa rudes & par-
vulos, quad mihi in fabulam & improperium
cesserit. Convincit autem illos exemplum Chri-
sti, qui, sinite, inquit, parvulos ad me venire,
talium est enim Regnum cœlorum. O piissime
Jesu! quis ultràpost te verecundabitur esse hu-
milis ad rudes & parvulos; quando tu, qui es
Deus, usq; ad castissimos puerorum amplexus bra-
chia mansuetus inclinas, at q; circumligas? Da
mihi aliquem, qui spiritualis est, qui querat non
quæ sua sunt, sed quæ Jesu Christi; quem to-
tum repleverit charitas, Humilitas, zelus, pie-
tas & nullum in eo locum inveniat vanitas, &
cupiditas; cuius conversatio in cœlis sit; qui
tanquam unus ex Angelis Dei, nec benedictione
nec maledictione moveatur; qui nullus stimule-
tur aut alliciatur formis corporum, sed abstractus
in sublimi arce rationis in solâ animarum per-
spicaci qualitate versetur; & hæc intelliget. Sed
dicunt, occupationem meam in majoribus esse
debere. Nescio prorsus, si quicquam majus esse
potest, quam animas ab ipsis inferni portis eri-
percere. Sed asserunt, me in prædicationibus pub-
licis ista magnificentius operaturum: id quidem
forte pomposum, sed meo judicio non efficacius,
neq; fructuosum. Venite ergo ad me parvuli &
rudes: ego vobis doctrinam, vos mihi orationem
impendetis; Sic Angelos nostros vicissim letifi-
cabimus.

§. 8.